

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1175/2011,**annettu 16 päivänä marraskuuta 2011,****julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa, jäljempänä 'perussopimus', edellytetään, jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen yhteensovittamisen olisi merkittävä seuraavien johtavien periaatteiden noudattamista: vakaa hintataso, terve julkistalous ja rahatalous sekä kestävä maksutase.
- (2) Vakaus- ja kasvusopimuksen muodostivat alun perin julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97 ⁽³⁾, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97 ⁽⁴⁾ ja vakaus- ja kasvusopimuksesta 17 päivänä kesäkuuta 1997 annettu Eurooppa-neuvoston päätöslauselma ⁽⁵⁾. Vuonna 2005 asetusta (EY) N:o 1466/97 muutettiin asetuksella (EY) N:o 1055/2005 ⁽⁶⁾ ja asetusta (EY) N:o 1467/97 asetuksella (EY) N:o 1056/2005 ⁽⁷⁾. Lisäksi neuvosto antoi

20 päivänä maaliskuuta 2005 kertomuksen vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanon tehostamisesta ⁽⁸⁾.

- (3) Vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä sekä saavuttamaan rahoitusvakauden tukema vahva ja kestävä kasvu, millä tuetaan kestävää kasvua ja työllisyyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista.
- (4) Vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevässä osiossa jäsenvaltioita vaaditaan saavuttamaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja pysymään siinä sekä esittämään tätä varten vakaus- tai lähentymisohjelma. Sille olisivat hyödyksi entistä tiukemmat valvontamuodot, jotta varmistetaan, että jäsenvaltiot noudattavat julkista taloutta koskevaa unionin koordinoitikehystä.
- (5) Vakaus- ja lähentymisohjelmien sisältöä sekä menettelyä niiden tutkimiseksi olisi edelleen kehitettävä niin kansallisella kuin unioninkin tasolla ottaen huomioon vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanosta saatu kokemus.
- (6) Vakaus- ja lähentymisohjelmien julkisen talouden tavoitteissa olisi nimenomaisesti otettava huomioon talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen, jäsenvaltioiden ja unionin työllisyyspolitiikkojen suuntaviivojen sekä yleensä kansallisten uudistusohjelmien mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet.
- (7) Vakaus- ja lähentymisohjelmat olisi esitettävä ja arvioitava ennen seuraavien vuosien kansallisia talousarvioita koskevien keskeisten päätösten tekemistä. Vakaus- ja lähentymisohjelmien esittämiselle olisi näin ollen asetettava asianmukainen määräaika. Yhdistyneen kuningaskunnan varainhoitovuoden erityispiirteet huomioon ottaen sen lähentymisohjelman esittämispäivästä olisi annettava erityissäännöksiä.

- (8) Talous- ja rahaliiton ensimmäisen kymmenvuotiskauden aikana saadut kokemukset ja tehdyt virheet osoittavat, että unionissa tarvitaan parempaa talouden ohjausjärjestelmää, jonka olisi perustuttava jäsenvaltioiden entistä voimakkaampaan sitoutumiseen yhdessä sovituihin sääntöihin ja toimintalinjoihin sekä jäsenvaltioiden talouspolitiikan entistä vankempaan unionin tason valvontakehykseen.

⁽¹⁾ EYVL C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. syyskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. marraskuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1055/2005, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2005, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta (EUVL L 174, 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1056/2005, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2005, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta (EUVL L 174, 7.7.2005, s. 5).

⁽⁸⁾ Ks. asiakirja ST 7423/05 Internetosoitteessa <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=fi>.

- (9) Talouden ohjausjärjestelmää koskevan parannetun kehysten olisi nojaututtava useisiin toisiinsa liittyviin ja keskenään johdonmukaisiin kestävästä kasvusta ja työllisyydestä edistäviin toimintalinjoihin, joihin kuuluvat erityisesti unionin kasvu- ja työllisyysstrategia, jossa olisi keskityttävä erityisesti sisämarkkinoiden kehittämiseen ja vahvistamiseen ja kansainvälisen kaupan ja kilpailukykyyn edistämiseen, eurooppalainen ohjausjakso talous- ja budjettipolitiikan yhteensovittamisen tehostamiseksi, jäljempänä 'eurooppalainen ohjausjakso', tehokas kehys julkisen talouden liiallisen alijäämän estämiseksi ja korjaamiseksi (vakaus- ja kasvusopimus), vankka kehys makrotalouden epätasapainon estämiseksi ja korjaamiseksi, kansallisten julkisen talouden kehysten vähimmäisvaatimukset sekä tehostettu rahoitusmarkkinoiden sääntely ja valvonta, myös Euroopan järjestelmäriskikomitean suorittama makrotason vakauden valvonta.
- (10) Vakaus- ja kasvusopimus sekä talouden ohjausjärjestelmän kokonaisvaltainen kehys täydentävät ja tukevat unionin kasvu- ja työllisyysstrategiaa. Eri osatekijöiden kytkökset eivät saisi kuitenkaan merkitä sitä, että vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksistä poiketaan.
- (11) Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien olisi osallistuttava entistä tiiviimmin ja oikea-aikaisemmin talouden ohjausjärjestelmän lujittamiseen. Vaikka Euroopan parlamentin keskustelukumppaneita tässä vuoropuhelussa ovat asianomaiset unionin toimielimet ja niiden edustajat, Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi tarjota jäsenvaltiolle, josta neuvosto on antanut suosituksen 6 artiklan 2 kohdan tai 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tilaisuuden osallistua näkemystenvaihtoon. Jäsenvaltion osallistuminen sellaiseen näkemystenvaihtoon on vapaaehtoista.
- (12) Komissiolla olisi oltava vahvempi rooli tehostetussa valvontamenettelyssä jäsenvaltiokohtaisten arviointien, seurannan, valvontakäyntien, suositusten ja varoitusten suhteen.
- (13) Vakaus- ja lähentymisohjelmat ja kansalliset uudistusohjelmat olisi valmisteltava johdonmukaisesti ja niiden esittämisajankohta olisi koordinoitava. Ohjelmat olisi toimitettava neuvostolle ja komissiolle. Ne olisi julkaistava.
- (14) Talouspolitiikan seuranta ja koordinointi eurooppalaisella ohjausjaksolla alkaa vuoden alussa horisontaalisella arvioinnilla, jossa Eurooppa-neuvosto määrittelee komission ja neuvoston antamien tietojen perusteella unionin ja euroalueen tärkeimmät haasteet ja antaa politiikkoja koskevaa strategista ohjausta. Myös Euroopan parlamentissa olisi keskusteltava asiasta vuosittaisen valvontajakson alussa hyvissä ajoin ennen kuin asiasta keskustellaan Eurooppa-neuvostossa. Jäsenvaltioiden olisi otettava Eurooppa-neuvoston horisontaalinen ohjeistus huomioon vakaus- ja lähentymisohjelmia ja kansallisia uudistusohjelmia laatiessaan.
- (15) Vakaus- ja kasvusopimukseen liittyvän kansallisen omavastuullisuuden tehostamiseksi kansallisten julkisen talouden kehysten olisi oltava täysin yhdenmukaisia unionin monenvälisen valvonnan tavoitteiden ja etenkin eurooppalaisen ohjausjakson kanssa.
- (16) Kansallisten parlamenttien olisi voitava kunkin jäsenvaltion lakisäätöiden ja poliittisten järjestelyjen mukaisesti osallistua asianmukaisesti eurooppalaiseen ohjausjaksoon sekä vakaus- ja lähentymisohjelmien ja kansallisten uudistusohjelmien valmisteluun päätöksiin liittyvän avoimuuden, omavastuullisuuden ja vastuuvetoisuuden parantamiseksi. Talous- ja rahoituskomiteaa, talouspoliittista komiteaa, työllisyyskomiteaa ja sosiaalisen suojelun komiteaa olisi tarvittaessa kuultava eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa. Asianomaisia sidosryhmiä ja erityisesti työmarkkinaosapuolia olisi kuultava eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvittaessa pääasiallisista toimintapolitiittisista kysymyksistä perussopimuksen määräysten sekä kansallisten lakisäätöiden ja poliittisten järjestelyjen mukaisesti.
- (17) Pysyttelemisen julkisyhteisöjen rahoitusaseman keskipitkän aikavälin tavoitteessa pitäisi tarjota jäsenvaltioille varmuusmarginaali 3 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteen olevan viitearvon suhteen, jotta voidaan varmistaa kestävä julkinen talous tai nopea edistyminen kestävyyttä kohti jättäen samalla julkistalouden toimiin liikkumavaraa erityisesti, kun otetaan huomioon tarve julkisiin investointeihin. Julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite olisi saatettava säännöllisesti ajan tasalle sellaisen yhteisesti sovitun menetelmän pohjalta, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon suorat ja epäsuorat rahoitusvelvoitteet vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteiden mukaisesti.
- (18) Velvoite saavuttaa julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja pysyä siinä on saatava toimimaan käytännössä määrittämällä periaatteet julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa varten. Näillä periaatteilla olisi muun muassa varmistettava, että odottamattomat tulot, eli talouskasvulta normaalisti odotetun määrän ylittävät tulot, suunnataan velan vähentämiseen.
- (19) Velvoitetta saavuttaa keskipitkän aikavälin tavoite ja pysyä siinä olisi yhtä lailla sovellettava kaikkiin jäsenvaltioihin.

- (20) Arvioitaessa, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamisessa edistytty riittävästi, perustana olisi käytettävä rakenteelliseen rahoitusasemaan pohjautuvaa kokonaisarviota, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Tältä osin ja niin kauan kuin julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta ei ole saavutettu, julkisten menojen kasvuvauhti ei tavallisesti saisi ylittää bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvoa niin, että tätä suurempi kasvu korvataan julkisen talouden tulojen harkinnanvaraisella kasvattamisella ja että tulojen harkinnanvaraiset alennukset korvataan menojen vähennyksillä. Bruttokansantuotteen potentiaalisen keskipitkän aikavälin kasvuvauhdin viitearvon laskennassa olisi noudatettava yhteisesti sovittua menetelmää. Komission olisi julkistettava ennusteiden sekä niistä saatavan bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvon laskentamenetelmä. Olisi otettava huomioon mahdollisesti erittäin suuri vaihtelu investointimenoissa erityisesti pienten jäsenvaltioiden ollessa kyseessä.
- (21) Jäsenvaltioilta, joiden velka on yli 60 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen tai joiden yleiseen velanhoitokykyn kohdistuu huomattavia riskejä, olisi vaadittava nopeampaa julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteisiin tähtäävää sopeuttamisuraa.
- (22) Väliaikainen poikkeaminen keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta olisi sallittava talouden elpymisen helpottamiseksi, jos se johtuu sellaisesta epätavallisesta tapahtumasta, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyyttä. Olisi myös otettava huomioon tärkeiden rakenneuudistusten toteuttaminen sallimalla väliaikainen poikkeaminen julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävältä tarkoituksenmukaiselta sopeuttamisuralta edellyttäen, että säilytetään varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota eläkejärjestelmien uudistamiseen, jolloin poikkeamisen olisi vastattava suoria lisäkustannuksia, joita aiheutuu eläkemaksujen siirtämisestä julkisesti hallinnoidusta täysin rahastoivaan järjestelmään. Toimenpiteitä, joilla siirretään varoja täysin rahastoivasta järjestelmästä takaisin julkisesti hallintoituun järjestelmään, olisi pidettävä kertaluonteisina ja tilapäisinä, eikä niitä näin ollen pitäisi ottaa huomioon rakenteellisessa rahoitusasemassa, jota käytetään arvioitaessa edistymistä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi.
- (23) Jos julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta poiketaan merkittävästi, komission olisi annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle varoitus, minkä jälkeen neuvoston olisi kuukauden kuluessa tarkasteltava tilannetta ja annettava suositus tarvittaviksi sopeuttamistoimiksi. Suosituksessa olisi asetettava korkeintaan viiden kuukauden määräaika poikkeaman korjaamiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion olisi raportoitava neuvostolle toteutetuista toimin. Jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimia neuvoston asettamassa määräajassa, neuvoston olisi hyväksyttävä päätös, jossa todetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu, ja ilmoitettava asiasta Eurooppa-neuvostolle. On tärkeää, että kun jäsenvaltiot lyövät asianmukaisten toimien toteuttamisen laimin, tämä todennetaan ajoissa, erityisesti kun laiminlyönti jatkuu. Komission olisi voitava suositella neuvostolle tarkistettujen suositusten hyväksymistä. Komission olisi tarvittaessa voitava pyytää EKP:tä osallistumaan euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden ja talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen valuuttakurssimekanismeja koskevista toimintamenettelyistä 16 päivänä maaliskuuta 2006 tehtyyn Euroopan keskuspankin ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien väliseen sopimukseen⁽¹⁾ (ERM2) osallistuvien jäsenvaltioiden osalta valvontakäynnille. Komission olisi raportoitava neuvostolle käynnin tuloksista ja voitava tarvittaessa päättää julkistaa havaintonsa.
- (24) Neuvostolle olisi siirrettävä valta antaa yksittäisiä päätöksiä, joissa todetaan, että perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuja neuvoston suosituksia poliittisista toimenpiteistä, jotka toteutetaan mikäli jäsenvaltio poikkeaa merkittävästi julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta, ei ole toteutettu. Osana perussopimuksen 121 artiklan 1 kohdassa määrättyä neuvostossa harjoitettua jäsenvaltioiden talouspolitiikan yhteensovittamista kyseiset yksittäiset päätökset ovat olennainen osa mainittujen suositusten seurantaa, jotka neuvosto on hyväksynyt perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Niitä jäsenvaltioita edustavien neuvoston jäsenien, joiden rahayksikkö ei ole euro, äänioikeuden pidättäminen hyväksyttäessä neuvoston päätöstä, jossa todetaan, ettei jäsenvaltiolle, jonka rahayksikkö on euro, perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuja suosituksia ole noudatettu johtua suoraan siitä, että sanottu päätös on olennainen osa mainitun suosituksen seurantaa ja että perussopimuksen 139 artiklan 4 kohdan mukaisesti tällaisia suosituksia koskeva äänioikeus kuuluu vain niille jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö on euro.
- (25) Jotta varmistettaisiin, että ne jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö on euro, noudattavat unionin luomaa julkistalouden valvontakehystä, käyttöön olisi perussopimuksen 136 artiklan nojalla otettava erityinen täytäntöönpanon valvontamekanismi niitä tapauksia varten, joissa julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta poiketaan merkittävällä tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 25.3.2006, s. 21.

- (26) Asetuksen (EY) N:o 1466/97 sisältämissä viittauksissa olisi otettava huomioon perussopimuksen uusi artiklanumerointi.
- (27) Asetusta (EY) N:o 1466/97 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1466/97 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tällä asetuksella vahvistetaan säännökset, jotka koskevat vakausohjelmien ja lähentymisohjelmien sisältöä, esittämistä, arviointia ja seurantaa osana monenvälistä valvontaa, jota neuvosto ja komissio suorittavat estääkseen aikaisessa vaiheessa julkisyhteisöjen liiallisten alijäämien syntymisen ja edistääkseen talouspolitiikan valvontaa ja yhteensovittamista sekä tukemalla näin kasvua ja työllisyyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista."

- 2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Tässä asetuksessa

- a) 'osallistuvilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro;
- b) 'muilla kuin osallistuvilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on jokin muu kuin euro."

- 3) Lisätään jakso seuraavasti:

"1 -A JAKSO

TALOUSPOLITIIKAN KOORDINOINNIN EUROOPPALAI- NEN OHJAUSJAKSO

2 -a artikla

1. Turvatakseen jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen neuvosto suorittaa monenvälistä valvontaa olennaisena osana talouspolitiikan koordinoinnin eurooppalaista ohjausjaksoa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', tavoitteiden ja vaatimusten mukaisesti.

2. Eurooppalainen ohjausjakso sisältää seuraavaa:

- a) jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen laatiminen ja täytäntöönpanon valvonta perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

- b) niiden työllisyyden suuntaviivojen laatiminen ja täytäntöönpanon tarkastelu, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon perussopimuksen 148 artiklan 2 kohdan mukaisesti (työllisyyden suuntaviivat);

- c) jäsenvaltioiden vakaus- ja lähentymisohjelmien esittäminen ja arviointi tämän asetuksen mukaisesti;

- d) jäsenvaltioiden sellaisten kansallisten uudistusohjelmien esittäminen ja arviointi, joilla tuetaan kasvua ja työllisyyttä koskevaa unionin strategiaa ja jotka on laadittu a ja b alakohdassa esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti sekä komission ja Eurooppa-neuvoston vuosittaisen valvontajakson alussa jäsenvaltioille antamien yleisten ohjeiden mukaisesti;

- e) valvontatoimet makrotalouden epätasapainon ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi makrotalouden epätasapainon ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 mukaisesti (*).

3. Neuvosto antaa eurooppalaisen ohjausjakson aikana pääsääntöisesti näiden ohjelmien arvioinnin jälkeen ja komission suositusten perusteella jäsenvaltioille ohjausta käyttäen täysimääräisesti perussopimuksen 121 ja 148 artiklassa, tässä asetuksessa sekä asetuksessa (EU) No 1176/2011 esitettyjä oikeudellisia välineitä, jotta annettaisiin oikea-aikaisia ja yhtenäisiä ohjeita makrotalouden ja finanssipolitiikan sekä rakennepolitiikan toimintapoliittisista tavoitteista.

Jäsenvaltiot ottavat niille annetun ohjauksen asianmukaisesti huomioon talous-, työllisyys- ja budjettipolitiikkansa kehittämisessä ennen keskeisten päätösten tekemistä seuraavien vuosien kansallisista talousarvioistaan. Komission olisi valvottava edistymistä.

Jos jäsenvaltio ei toimi saamansa ohjauksen mukaisesti,

- a) sille voidaan antaa lisäsuosituksia tiettyjen toimien toteuttamiseksi;
- b) komissio voi antaa sille varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- c) voidaan ryhtyä toimiin tämän asetuksen, asetuksen (EY) N:o 1467/97 tai asetuksen (EU) N:o 1176/2011 mukaisesti.

Toimien toteuttaminen edellyttää komission suorittamaa lisävalvontaa ja saattaa sisältää asetuksen -11 artiklassa tarkoitettuja valvontakäyntejä.

4. Euroopan parlamentti osallistuu eurooppalaiseen ohjausjaksoon asianmukaisesti etenkin tämän asetuksen 2 -a b artiklan mukaisesti toteutetun taloudellisen vuoropuhelun kautta päätöksiin liittyvän avoimuuden, omavastuullisuuden ja vastuuvollisuuden parantamiseksi. Talous- ja rahoituskomiteaa, talouspoliittista komiteaa, työllisyyskomiteaa ja sosiaalisen suojelun komiteaa kuullaan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvittaessa. Asianomaisia sidosryhmiä ja erityisesti työmarkkinaosapuolia kuullaan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvittaessa pääasiallisista toimintapoliittisista kysymyksistä perussopimuksen määräysten sekä kansallisten lakisäätöiden ja poliittisten järjestelyjen mukaisesti.

Neuvoston puheenjohtaja ja komission puheenjohtaja sekä mahdollisesti euroryhmän puheenjohtaja antavat perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti parlamentille ja Eurooppa-neuvostolle vuosittain kertomuksen monenvälisen valvonnan tuloksista. Näiden kertomusten olisi oltava osa tämän asetuksen 2 -a b artiklassa tarkoitettua taloudellista vuoropuhelua.

(*) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25".

4) Lisätään jakso seuraavasti:

"1 -A a JAKSO

TALOUELLINEN VUOROPUHELU

2 -a b artikla

1. Unionin toimielinten ja erityisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission vuoropuhelun tehostamiseksi ja avoimuuden ja vastuuvollisuuden lisäämiseksi Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua neuvoston puheenjohtajan, komission ja mahdollisesti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tai euroryhmän puheenjohtajan valiokuntaan keskustelemaan

- a) neuvoston perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti valiokunnalle toimittamista talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja koskevista tiedoista;
- b) komission jäsenvaltioille vuosittaisen valvontajakson alussa antamista yleisistä ohjeista;
- c) Eurooppa-neuvoston mahdollisesti tekemistä päätelmistä, jotka koskevat talouspolitiikan linjauksia eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä;
- d) tämän asetuksen mukaisesti suoritettujen monenvälisen valvonnan tuloksista;
- e) Eurooppa-neuvoston mahdollisesti tekemistä päätelmistä, jotka koskevat monenvälisen valvonnan linjauksia ja tuloksia;
- f) monenvälisen valvonnan suorittamisen mahdollisesta arvioinnista eurooppalaisen ohjausjakson päätteeksi;

g) neuvoston perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti jäsenvaltioille antamista suosituksista, kun kyse on merkittävästä poikkeamisesta, ja tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa määritellystä neuvoston Eurooppa-neuvostolle laatimasta kertomuksesta.

2. Neuvoston edellytetään pääsääntöisesti noudattavan komission suosituksia ja ehdotuksia tai selittävän kantansa julkisesti.

3. Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi tarjota jäsenvaltiolle, josta on annettu 6 artiklan 2 kohdan tai 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvoston suositus, tilaisuuden osallistua näkemystenvaihtoon.

4. Neuvosto ja komissio tiedottavat Euroopan parlamentille säännöllisesti tämän asetuksen soveltamisesta."

5) Korvataan 2 a artikla seuraavasti:

"2 a artikla

Kullakin jäsenvaltiolla on oltava rahoitusasemaansa koskeva eriytetty keskipitkän aikavälin tavoite. Nämä maakohtaiset julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet voivat poiketa vaaditusta lähellä tasapainoa olevasta tai ylijäämäisestä rahoitusasemasta, mutta niillä on samalla taattava varmuusmarginaali suhteessa julkistalouden alijäämän viitearvoon, joka on 3 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteilla on varmistettava julkistalouden kestävä kehitys tai nopea eteneminen kohti tällaista kestävää kehitystä ja samalla annettava finanssipoliittista liikkumavaraa, ottaen erityisesti huomioon tarve julkisiin investointeihin.

Nämä tekijät huomioon ottaen osallistuvien jäsenvaltioiden ja ERM2 -valuuttakurssimekanismin osallistuvien jäsenvaltioiden maakohtaiset julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet määritellään tietyllä vaihteluvälillä, jonka alarajana on -1 prosenttia bruttokansantuotteesta ja ylärajana julkistalouden tasapaino tai ylijäämä, ja joka on ilmaistu suhdanekorjattuna ja kertaluonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet pois lukien.

Julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet on tarkistettava kolmen vuoden välein. Jäsenvaltion julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta voidaan edelleen tarkistaa sellaisen rakenneuudistuksen täytäntöönpanon yhteydessä, jolla on huomattava vaikutus julkistalouden kestävytyteen.

Julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen noudattamisen on sisällyttävä kansallisiin julkistalouden keskipitkän aikavälin kehyksiin jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU 8 päivänä marraskuuta 2011 IV luvun 5 artiklan mukaisesti (*).

(*) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25".

6) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin perussopimuksen 121 artiklan mukaista monenvälistä valvontaa varten tarvittavat tiedot vakausohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakautta edistävälle julkistalouden kestävyydelle ja työpaikkoja luovalle voimakkaalle kestäväälle kasvulle.”

b) Korvataan 2 kohdan a, b ja c alakohta seuraavasti:

”a) julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja sopeuttamisura, joka tähtää tavoitteeksi asetettuun julkistalouden keskipitkän aikavälin rahoitusasemaan prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteen, julkistalouden velkasuhteen arvioitu kehitysura, julkisten menojen suunniteltu kasvu-ura, mukaan luettuina kiinteän pääoman bruttomuodostusta varten myönnetty vastaavat resurssit, erityisesti ottaen huomioon ehdot ja kriteerit 5 artiklan 1 kohdan mukaiselle menojen kasvun määrittelylle, julkisten tulojen suunniteltu kasvu-ura politiikan säilyessä muuttumattomana ja määrällinen esitys suunnitelluista harkinnanvaraisista tulopuolen toimenpiteistä;

a a) tiedot väestön ikääntymisestä aiheutuvista epäsuorista vastuista sekä vastuusitoumuksista, kuten julkiset takaukset, joilla saattaa olla suuri vaikutus julkistalouden rahoitusasemaan;

a b) tiedot vakausohjelman johdonmukaisuudesta talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja kansallisen uudistusohjelman kanssa;

b) keskeiset oletukset talouden arvioidusta kehityksestä sekä muista merkittävistä taloudellisista muuttujista, jotka vaikuttavat vakausohjelman menestykselliseen toteuttamiseen, kuten julkistalouden investointimenot, bruttokansantuotteen reaalikasvu, työllisyys ja inflaatio;

c) määrällinen arviointi budjetti- ja muista talouspoliittisista toimenpiteistä, joita toteutetaan tai joita on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien kustannushyötyanalyysi suurista rakenneuudistuksista, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien potentiaalisen kestävä kasvun parantaminen;”.

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Vakausohjelman suunnittelun on perustuttava makrotalouden ja finanssipolitiikan kaikkein todennäköisimpään skenaarioon tai varovaisempaan skenaarioon. Makrotaloutta ja julkista taloutta koskevia ennusteita verrataan komission ja tarvittaessa muiden riippumattomien elinten tuoreimpiin ennusteisiin. Merkittävät

erot valitun makrotalouden ja finanssipolitiikan skenaarion ja komission ennusteen välillä on kuvattava perusteluineen erityisesti, jos ulkoiset oletukset kasvutasosta eroavat merkittävästi komission ennusteissa esitetyistä arvoista.

Edellä olevan 2 kohdan a, a a, b, c ja d alakohtaan sisältyvien tietojen tarkka luonne esitetään komission yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamassa yhdenmukaistetussa kehyksessä.”

d) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot julkistalouden rahoitusasemaa ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista, julkisten menojen kasvusta, julkisten tulojen suunnitellusta kasvu-urasta politiikan säilyessä muuttumattomana, määrällisesti asianmukaisesti esitetyistä suunnitelluista tulopuolen harkinnanvaraisista toimenpiteistä ja keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava vuositasolla, ja niiden on käsitettävä edellisen ja kuluvaan vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.

4. Kukin ohjelma sisältää tietoa statuksestaan kansallisessa menettelyssä ja etenkin siitä, esitettiinkö ohjelma kansalliselle parlamentille, oliko kansallisella parlamentilla mahdollisuus keskustella edellistä ohjelmaa koskevasta neuvoston lausunnosta tai tarvittaessa suosituksista tai varoituksista ja onko ohjelma hyväksytty parlamentissa.”

7) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Lähentymisohjelmat on toimitettava vuosittain huhtikuussa, mieluiten huhtikuun puoleenväliin mennessä ja viimeistään 30 päivänä huhtikuuta.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava vakausohjelmansa.”

8) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana perussopimuksen 121 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa kyseisten jäsenvaltioiden vakausohjelmissaan esittämien julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet, arvioi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset uskottavia, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävä sopeuttamisura asianmukainen – ottaen huomioon myös velkasuhdetta koskevan kehitysuran – ja ovatko toteutettavat tai ehdotetut toimenpiteet kyseisen sopeuttamisen noudattamiseksi riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi suhdannekierron aikana.

Arvioidessaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen tähtäävää sopeuttamisuraa neuvosto ja komissio tutkivat, pyrkiikö kyseinen jäsenvaltio parantamaan suhdannekorjattua rahoitusasemaansa, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, vuosittain tavalla, joka on tarkoituksenmukainen julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi, ja käyttämällä vertailuarvona 0,5:tä prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Jos jäsenvaltion velkataso on yli 60 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen tai jos sen yleiseen velanhoitokykyyn kohdistuu huomattavia riskejä, neuvosto ja komissio tutkivat, onko suhdannekorjatun rahoitusaseman vuotuinen parannus, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, yli 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Neuvosto ja komissio ottavat huomioon, toteuttaanko sopeutustoimia enemmän taloudellisesti hyvinä aikoina, kun taas taloudellisesti huonoina aikoina sopeutustoimia saatetaan puolestaan toteuttaa rajoitetummin. Erityisesti otetaan huomioon odottamattomat tulot ja tulovajeet.

Sitä, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamisessa edistytty riittävästi, arvioidaan rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käyttävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Tämän vuoksi neuvosto ja komissio arvioivat, onko julkisten menojen kasvu-ura yhdistettynä tulopuolella toteutettavien tai suunniteltujen toimenpiteiden vaikutukseen seuraavien ehtojen mukaista:

- a) jos jäsenvaltio on jo saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoa, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä;
- b) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä tasoa, joka on alle bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvon, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä. Julkisten menojen kasvuvauhdin vajuus verrattuna bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoon määritellään niin, että varmistetaan tarkoituksenmukainen sopeutus kohti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta;
- c) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, julkisten tuloerien harkinnanvaraiset alennukset joko korvataan menojen vähennyksillä tai muiden julkisten tuloerien harkinnanvaraisella kasvattamisella taikka molemmilla.

Kokonaismenoihin eivät kuulu korkomenot, unionin ohjelmista aiheutuvat menot, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, ja muut kuin harkinnanvaraiset muutokset työttömyysetuusmenoissa.

Menojen kasvua, joka ylittää keskipitkän aikavälin viitearvon, ei katsota vertailuarvon rikkomiseksi niiltä osin kuin se korvataan kokonaan lakisääteisillä tulojen lisäyksillä.

Bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvo määritetään ennusteiden ja takautuvien arvioiden perusteella. Ennusteet päivitetään säännöllisin väliajoin. Komissio julkistaa ennusteiden sekä niistä saatavan bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvon laskentamenetelmän.

Kun neuvosto määrittelee julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen tähtäävää sopeuttamisuraa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä saavuttaneet kyseistä tavoitetta, ja sallii niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo saavuttaneet kyseisen tavoitteen, poiketa siitä tilapäisesti, edellyttäen että säilytetään tarkoituksenmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon ja että rahoitusaseman odotetaan palaavan ohjelmakauden aikana julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, neuvosto ja komissio ottavat huomioon myös sellaisten suurten rakenneuudistusten täytäntöönpanon, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien kestävän potentiaalisen kasvun paraneminen, ja joilla sen vuoksi on todennettavissa oleva vaikutus julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyYTEEN.

Erityistä huomiota kiinnitetään eläkeuudistuksiin, joilla otetaan käyttöön pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä monipilarinen järjestelmä. Näitä uudistuksia toteuttavien jäsenvaltioiden sallitaan poiketa niiden julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen johtavalta sopeuttamisuralta tai itse keskipitkän aikavälin tavoitteesta siten, että poikkeama vastaa uudistuksen suoraa lisävaikutusta julkistalouden rahoitusasemaan, edellyttäen että säilytetään asianmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon.

Neuvosto ja komissio tutkivat myös, helpottaako vakausohjelma kestävän ja aidon lähentymisen saavuttamista euroalueella, talouspolitiikan kiinteämpää yhteensovittamista ja onko asianomaisen jäsenvaltion talouspolitiikka jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja työllisyyden suuntaviivojen mukaista.

Jäsenvaltioiden voidaan sallia tilapäisesti poiketa kolmannessa alakohdassa tarkoitettua julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen tähtäävältä sopeuttamisuralta sellaisen epätavallisen tapahtuman vuoksi, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai euroalueen tai koko unionin talouden vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyYTEÄ.

2. Neuvosto ja komissio tutkivat vakausohjelman viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan neuvosto antaa tarvittaessa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä on lujitettava erityisesti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävän sopeuttamisuran suhteen, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmansa.”

9) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Osana perussopimuksen 121 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto ja komissio seuraavat vakausohjelmien toteuttamista osallistuvien jäsenvaltioiden antamien tietojen sekä komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen toteutuneet tai ennakoitavat merkittävät poikkeamat julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetetusta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä tarkoituksenmukaisesta sopeuttamisurasta.

2. Jos tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavasta sopeuttamisurasta havaitaan poiketun merkittävästi, komissio antaa liiallisen alijäämän syntymisen estämiseksi asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Neuvosto tarkastelee tilannetta kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun komission ennakkoarvituksen antamisesta ja antaa perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti komission suosituksen perusteella suosituksen tarvittaviksi toimiksi. Suosituksessa asetetaan korkeintaan viiden kuukauden määräaika poikkeuksen korjaamiseksi. Määräaika lyhennetään kolmeen kuukauteen, jos komissio varoituksessaan katsoo, että tilanne on erityisen vakava ja vaatii kiireellisiä toimia. Komission ehdotuksesta neuvosto julkistaa suosituksen.

Asianomaisen jäsenvaltion on raportoitava neuvostolle kyseisen suosituksen perusteella toteutetuista toimista määräajassa, jonka neuvosto on asettanut perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisessa suosituksessa.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimia neuvoston suosituksen toisessa alakohdassa asetetun määräajan puitteissa, komissio suosittelee välittömästi neuvostolle, että se hyväksyy määräänemmistöllä päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistetun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimista perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Jos neuvosto ei hyväksy komission suosituksesta päätöstä siitä, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu, ja jos asianomainen jäsenvaltio ei edelleenkään toteuta asianmukaisia toimia, komissio suosittelee kuukauden kuluttua aiemmasta suosituksesta neuvostolle, että se hyväksyy päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Päätös katsotaan neuvoston hyväksymäksi, jollei neuvosto yksinkertaisella enemmistöllä päästä suosituksen hylkäämisestä kymmenen päivän kuluessa siitä, kun komissio on antanut sen. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistetun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimista perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Kun neuvosto tekee neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitettua noudattamatta jättämistä koskevan päätöksensä, vain osallistuvia jäsenvaltioita edustavat neuvoston jäsenet äänestävät, ja neuvosto tekee päätöksensä ottamatta lukuun sitä jäsenvaltiota edustavan neuvoston jäsenen ääntä, jota asia koskee.

Neuvosto antaa tehdyistä päätöksistä virallisen kertomuksen Eurooppa-neuvostolle.

3. Poikkeamista julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävältä tarkoituksenmukaiselta sopeuttamisuralta arvioidaan 5 artiklan 1 kohdassa määritellyn, rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käyttävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet.

Arvioitaessa, onko poikkeama merkittävä, käytetään erityisesti seuraavia perusteita:

- a) Jos jäsenvaltio ei ole saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, rakenteellisen rahoitusaseman muutosta arvioitaessa merkittävänä pidetään poikkeamaa, joka on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai keskimäärin vähintään 0,25 prosenttia vuodessa suhteessa bruttokansantuotteeseen kahden peräkkäisen vuoden aikana;
- b) arvioitaessa muutoksia menoissa, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet, onko kokonaisvaikutus julkistalouden rahoitusasemaan vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai kumulatiivisesti kahden peräkkäisen vuoden aikana.

Poikkeamaa menomuutoksissa ei pidetä merkittävänä, jos asianomainen jäsenvaltio on päässyt julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta parempaan tulokseen ottaen huomioon merkittävien odottamattomien tulojen mahdollisuus ja jos vakausohjelmassa esitetyt talousarviosuunnitelmat eivät vaaranna tätä tavoitetta ohjelmakaudella.

Poikkeama voidaan myös jättää ottamatta huomioon, jos se johtuu sellaisesta epätavallisesta tapahtumasta, johon kyseisen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyttä.”

10) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkien muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin perussopimuksen 121 artiklan mukaista monenvälistä valvontaa varten tarvittavat tiedot lähentymisohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakautta, voimakasta kestävä kasvua ja työllisyyttä edistävälle julkistalouden kestävyydelle.”

b) Korvataan 2 kohdan a, b ja c alakohta seuraavasti:

”a) julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja sopeuttamisura, joka tähtää tavoitteeksi asetettuun julkistalouden keskipitkän aikavälin rahoitusasemaan prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteen, julkistalouden velkasuhteen arvioitu kehitysura, julkisten menojen suunniteltu kasvu-ura, mukaan luettuina kiinteän pääoman bruttomuodostusta varten myönnettyt vastaavat resurssit, erityisesti ottaen huomioon ehdot ja kriteerit 9 artiklan 1 kohdan mukaiselle menojen kasvun määrittelylle, julkisten tulojen suunniteltu kasvu-ura politiikan säilyessä muuttumattomana ja määrällinen esitys suunnitelluista harkinnanvaraisista tulopuolen toimenpiteistä, rahapolitiikan keskipitkän aikavälin tavoitteet, kyseisten tavoitteiden suhde hinta- ja valuuttakurssivakauteen sekä kestävän lähentymisen saavuttamiseen;

a a) tiedot väestön ikääntymisestä aiheutuvista epäsuorista vastuista sekä vastuusitoumuksista, kuten julkiset takaukset, joilla saattaa olla suuri vaikutus julkistalouden rahoitusasemaan;

a b) tiedot lähentymisohjelman johdonmukaisuudesta talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja kansallisen uudistusohjelman kanssa;

b) keskeiset oletukset talouden arvioidusta kehityksestä sekä muista merkittävistä taloudellisista muuttujista, jotka vaikuttavat lähentymisohjelman menestykselliseen toteuttamiseen, kuten julkistalouden investointimenot, bruttokansantuotteen reaalikasvu, työllisyys ja inflaatio;

c) määrällinen arviointi budjetti- ja muista talouspoliittisista toimenpiteistä, joita toteutetaan tai joita

on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien kustannushyötyanalyysi suurista rakenneuudistuksista, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien kestävän potentiaalisen kasvun parantaminen;”.

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Lähentymisohjelman suunnittelun on perustuttava makrotalouden ja finanssipolitiikan kaikkein todennäköisimpään skenaarioon tai varovaisempaan skenaarioon. Makrotaloutta ja julkista taloutta koskevia ennusteita verrataan komission ja tarvittaessa muiden riippumattomien elinten tuoreimpiin ennusteisiin. Merkittävät erot valitun makrotalouden ja finanssipolitiikan skenaarion ja komission ennusteen välillä on kuvattava perusteluineen erityisesti, jos ulkoiset oletukset kasvutasosta eroavat merkittävästi komission ennusteissa esitetyistä arvoista.

Edellä 2 kohdan a, a a, b, c ja d alakohtaan sisältyvien tietojen tarkka luonne esitetään komission yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamassa yhdenmukaistetussa kehyksessä.”

d) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot julkisen talouden rahoitusasemaa ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista, julkisten menojen kasvusta, julkisten tulojen suunnitellusta kasvu-urasta politiikan säilyessä muuttumattomana, määrällisesti asianmukaisesti esitetyistä suunnitelluista tulopuolen harkinnanvaraisista toimenpiteistä ja keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava vuositasolla, ja niiden on käsitettävä edellisen ja kuluvan vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.

4. Kukin ohjelma sisältää tietoa statuksestaan kansallisessa menettelyssä ja etenkin siitä, esitettiinkö ohjelma kansalliselle parlamentille, oliko kansallisella parlamentilla mahdollisuus keskustella edellisistä ohjelmaa koskevasta neuvoston lausunnosta tai tarvittaessa suosituksista tai varoituksista ja onko ohjelma hyväksytty parlamentissa.”

11) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

1. Lähentymisohjelmat on toimitettava vuosittain huhtikuussa, mieluiten huhtikuun puoleenväliin mennessä ja viimeistään 30 päivänä huhtikuuta.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava lähentymisohjelmansa.”

12) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana perussopimuksen 121 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa kyseisten jäsenvaltioiden lähentymisohjelmissaan esittämien julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet, arvioi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset uskottavia, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävä sopeuttamisura asianmukainen – ottaen huomioon myös velkasuhdetta koskevan kehitysuran – ja ovatko toteutettavat tai ehdotetut toimenpiteet kyseisen sopeuttamisuran noudattamiseksi riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi suhdannekieron aikana ja kestäväan lähentymiseen pääsemiseksi.

Arvioidessaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa neuvosto ja komissio ottavat huomioon, toteutetaanko sopeutustoimia enemmän taloudellisesti hyvinä aikoina, kun taas sopeutustoimia saatetaan toteuttaa rajoitetummin taloudellisesti huonoina aikoina. Erityisesti otetaan huomioon odottamattomat tulot ja tulovajeet. Jos jäsenvaltion velkataso on yli 60 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen tai jos sen yleiseen velanhoitokykyyn kohdistuu huomattavia riskejä, neuvosto ja komissio tutkivat, onko suhdannekorjatun rahoitusaseman vuotuinen parannus, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, yli 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. ERM2-valuuttakurssimekanismissa osallistuvien jäsenvaltioiden osalta neuvosto ja komissio tutkivat, pyrkiikö kyseinen jäsenvaltio suhdannekorjatun rahoitusasemansa tarkoituksenmukaiseen vuotuisen parannukseen, kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet pois lukien, saavuttaakseen julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteensa, käyttämällä vertailuarvona 0,5:tä prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen.

Sitä, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamisessa edistytty riittävästi, arvioidaan rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käyttävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Tämän neuvo ja komissio arvioivat, onko julkisten menojen kasvu-ura yhdistettynä tulopuolella toteutettavien tai suunniteltujen toimenpiteiden vaikutukseen seuraavien ehtojen mukaista:

- a) jos jäsenvaltio on jo saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoa, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä;
- b) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä tasoa, joka on alle bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvon, paitsi jos

ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä. Julkisten menojen kasvuvauhdin vajuus verrattuna bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoon määritellään niin, että varmistetaan tarkoituksenmukainen sopeutus kohti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta;

- c) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, julkisten tuloerien harkinnanvaraiset alennukset joko korvataan menojen vähennyksillä tai muiden julkisten tuloerien harkinnanvaraisella kasvattamisella taikka molemmilla.

Kokonaismenoihin eivät kuulu korkomenot, unionin ohjelmista aiheutuvat menot, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, eivätkä muut kuin harkinnanvaraiset muutokset työttömyysetuusmenoissa.

Menojen kasvua, joka ylittää keskipitkän aikavälin viitearvot, ei katsota vertailuarvon rikkomiseksi niiltä osin kuin se korvataan kokonaan lakisääteisillä tulojen lisäyksillä.

Bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvo määritetään ennusteiden ja takautuvien arvioiden perusteella. Ennusteet ajantasaistetaan säännöllisin väliajoin. Komissio julkistaa ennusteiden sekä niistä saatavan bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvon laskentamenetelmän.

Kun neuvosto määrittelee julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä saavuttaneet kyseistä tavoitetta, ja sallii niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo saavuttaneet kyseisen tavoitteen, poiketa siitä tilapäisesti, edellyttäen että säilytetään tarkoituksenmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon ja että rahoitusaseman odotetaan palaavan ohjelmakauden aikana julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen, neuvosto ja komissio ottavat huomioon myös sellaisten suurten rakenneuudistusten täytäntöönpanon, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien kestävän potentiaalisen kasvun paraneminen, ja joilla sen vuoksi on todennettavissa oleva vaikutus julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyYTEEN.

Erityistä huomiota kiinnitetään eläkeuudistuksiin, joilla otetaan käyttöön pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä monipilarinen järjestelmä. Näitä uudistuksia toteuttavien jäsenvaltioiden sallitaan poiketa niiden julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavalta sopeuttamisuralta tai itse keskipitkän aikavälin tavoitteesta siten, että poikkeama vastaa uudistuksen suoraa lisävaikutusta julkistalouden rahoitusasemaan, edellyttäen että säilytetään asianmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon.

Neuvosto ja komissio tutkivat myös, helpottaako lähentymisohjelman sisältö kestävän ja aidon lähentymisen saavuttamista, talouspolitiikan kiinteämpää yhteensovittamista ja onko asianomaisen jäsenvaltion talouspolitiikka jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja työllisyyden suuntaviivojen mukaista. ERM2-valuuttakurssimekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden osalta neuvosto tutkii, varmistaako lähentymisohjelma toimivan osallistumisen valuuttakurssimekanismiin.

Jäsenvaltioiden voidaan sallia tilapäisesti poiketa kolmannessa alakohdassa tarkoitetulta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta sellaisen epätavallisen tapahtuman vuoksi, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai euroalueen tai koko unionin talouden vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyyttä.

2. Neuvosto ja komissio tutkivat lähentymisohjelman viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan neuvosto antaa tarvittaessa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä on lujitettava erityisesti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävän sopeuttamisuran suhteen, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmaansa.”

13) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

1. Osana perussopimuksen 121 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto ja komissio seuraavat lähentymisohjelmien toteuttamista jäsenvaltioiden, joita koskee poikkeus, antamien tietojen sekä komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen toteutuneet tai ennakoituvat merkittävät poikkeamat julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetetusta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä tarkoituksenmukaisesta sopeuttamisurasta.

Lisäksi neuvosto ja komissio seuraavat muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa lähentymisohjelman tavoitteiden pohjalta varmistaakseen, että niiden politiikalla pyritään vakauteen, ja näin vältetään reaalisten valuuttakurssien vääristymät ja nimellisten valuuttakurssien liialliset vaihtelut.

2. Jos tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavasta sopeuttamisurasta havaitaan poiketun merkittävästi, komissio antaa liiallisen

alijäämän syntymisen estämiseksi asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Neuvosto tarkastelee tilannetta kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun komission varoituksen antamisesta ja antaa perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti komission suosituksen perusteella suosituksen tarvittaviksi toimiksi. Suosituksessa asetetaan korkeintaan viiden kuukauden määräaika poikkeuksen korjaamiseksi. Määräaika lyhennetään kolmeen kuukauteen, jos komissio varoituksessaan katsoo, että tilanne on erityisen vakava ja vaatii kiireellisiä toimia. Komission ehdotuksesta neuvosto julkistaa suosituksen.

Asianomaisen jäsenvaltion on raportoitava neuvostolle kyseisen suosituksen perusteella toteutetuista toimista määräajassa, jonka neuvosto on asettanut perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisessa suosituksessa.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimia neuvoston suosituksen toisessa alakohdassa asetetun määräajan puitteissa, komissio suosittelee välittömästi neuvostolle, että se hyväksyy määräenemmistöllä päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistettun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimista perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Jos neuvosto ei hyväksy komission suosituksesta päätöstä siitä, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu, ja jos asianomainen jäsenvaltio ei edelleenkaan toteuta asianmukaisia toimia, komissio suosittelee kuukauden kuluttua aiemmasta suosituksesta neuvostolle, että se hyväksyy päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Päätös katsotaan neuvoston hyväksymäksi, jollei neuvosto yksinkertaisella enemmistöllä päästä suosituksen hylkäämisestä kymmenen päivän kuluessa siitä, kun komissio on antanut sen. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistettun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimista perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Neuvosto tekee neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitettua noudattamatta jättämistä koskevan päätöksensä ottamatta lukuun sitä jäsenvaltiota edustavan neuvoston jäsenen ääntä, jota asia koskee.

Neuvosto antaa tehdyistä päätöksistä virallisen kertomuksen Eurooppa-neuvostolle.

3. Poikkeamista julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävältä tarkoituksenmukaiselta sopeuttamisuralta arvioidaan 9 artiklan 1 kohdassa määritellyn, rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käyttävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet.

Arvioitaessa, onko poikkeama merkittävä, käytetään erityisesti seuraavia perusteita:

- a) jos jäsenvaltio ei ole saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, rakenteellisen rahoitusaseman muutosta arvioitaessa merkittävänä pidetään poikkeamaa, joka on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai vähintään keskimäärin 0,25 prosenttia vuodessa suhteessa bruttokansantuotteeseen kahden peräkkäisen vuoden aikana;
- b) arvioitaessa muutoksia menoissa, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet, jos kokonaisvaikutus julkistalouden rahoitusasemaan on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai kumulatiivisesti kahden peräkkäisen vuoden aikana.

Poikkeamaa menomuutoksissa ei pidetä merkittävänä, jos asianomainen jäsenvaltio on päässyt julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta parempaan tulokseen ottaen huomioon merkittävien odottamattomien tulojen mahdollisuus ja jos lähentymisohjelmassa esitetyt talousarviosuunnitelmat eivät vaaranna tätä tavoitetta ohjelmakaudella.

Poikkeama voidaan myös jättää ottamatta huomioon, jos se johtuu sellaisesta epätavallisesta tapahtumasta, johon kyseisen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyyttä.”

14) Lisätään jakso seuraavasti:

”3 A JAKSO

TILASTOLLISEN RIIPPUMATTOMUUDEN PERIAATE

10 a artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisten tilastoviranomaisten ammatillinen riippumattomuus yhteisön tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 223/2009 (*) vahvistettujen Euroopan tilastoja koskevien käytäntöjen mukaisesti sen varmistamiseksi, että monenvälinen valvonta perustuu moitteettomiin ja riippumattomiin tilastoihin. Vähimmäistapauksessa tämä edellyttää:

- a) palvelukseenottoa ja irtisanomista koskevia avoimia menettelyjä, joiden on perustuttava yksinomaan ammatillisiin kriteereihin;
- b) vuosittain tai monivuotisesti myönnettäviä talousarvion määrärahoja;

- c) keskeisten tilastotietojen julkaisemisen ajankohdan nimeämistä huomattavasti etukäteen.

(*) EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.”

15) Lisätään artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Komissio varmistaa pysyvän vuoropuhelun jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten komissio tekee erityisesti valvontakäyntejä arvioidakseen jäsenvaltion taloudellista tilannetta ja määrittääkseen mahdolliset riskit tai vaikeudet noudattaa tämän asetuksen tavoitteita.

2. Komissio voi tehdä tehostettuun valvontaan kuuluvia valvontakäyntejä jäsenvaltioihin, joista on annettu 6 artiklan 2 kohdan tai 10 artiklan 2 kohdan mukaisia suosituksia, paikan päällä tapahtuvan valvonnan suorittamiseksi. Kyseisten jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittavat tiedot käynnin valmistelua ja toteutusta varten.

3. Kun valvontakäynti kohdistuu osallistuvaan jäsenvaltioon tai ERM2 -valuuttakurssimekanismiin osallistuvaan jäsenvaltioon, komissio voi kutsua Euroopan keskuspankin edustajia tarvittaessa osallistumaan valvontakäynteihin.

4. Komissio tekee neuvostolle selkoa 2 kohdassa tarkoitettujen valvontakäynnin tuloksista ja voi tarvittaessa päättää julkistaa havaintonsa.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja valvontakäyntejä järjestäessään komissio toimittaa alustavat havaintonsa asianomaisille jäsenvaltioille niiden kommentoitavaksi.”

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”12 a artikla

1. Komissio julkaisee viimeistään 14 päivänä joulukuuta 2014 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

Kertomuksessa arvioidaan muun muassa

- a) asetuksen tehokkuutta, erityisesti sitä, ovatko päätöksentekoa koskevat säännökset osoittautuneet riittävän vanhoiksi,
- b) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa perussopimuksen mukaisesti.

2. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen, päätöksentekomenettelyt mukaan lukien, muuttamiseksi.

17) Korvataan kaikki viittaukset 'perustamissopimuksen 99 artiklaan' koko asetuksessa viittauksilla 'perussopimuksen 121 artiklaan'.

2 artikla

3. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle."

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä marraskuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
W. SZCZUKA